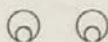

Slov. pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.

▽ soboto, dne 5. oktobra 1912

v dvorani „Mestnega doma“

KONCERT.

1. Vasilij Mirk: „Katrice“, moški zbor.
2. Emil Adamič: a) „Ko bi rosica bila . . .“, } mešana zbor.
b) „Ptička“, }
3. a) Josip Pavčič: „Deklica, ti si jokala“, } osmerospeva.
b) Dr. Josip Ipavic: „Imel sem ljubi dve“, }
4. Emil Adamič: „Solnce sije, zeleni livada . . .“, ženski dvospev s klavirjem. (Prvo izvajanje.)
5. Emil Adamič: „Kregata se baba in devotka . . .“, moški zbor. (Prvo izvajanje.)
6. a) Stanko Premrl: „Zapel bi pesem žalostno“, } samospevi s
b) Dr. Benjamin Ipavic: „Menih“, } klavirjem.
c) Zorko Prelovec: „Mrzeča je zunaj trda noč...“, }
7. Emil Adamič: „Mlad junak po vasi jezdi . . .“, mešan zbor. (Prvo izvajanje.)

Skladbe št. 4., 5., 6. c) in 7. so v rokopisu, ostale iz „Novih Akordov“. Samospeve. poje operni pevec g. Josip Križaj, na klavirju ga spremlja g. Josip Pavčič. Zbore izvajata moški in mešani zbor „Ljublj. Zvona“. Prevodnja g. Zorko Prelovec.

Začetek koncerta ob $1\frac{1}{2}$ 9. zvečer.

VSTOPNINA: Sedeži po 3, 2 in 1 K, stojšča po 60 vin., za dijake po 40 vin. se dobivajo v trafiki g. Jerice Dolenčeve v Prešernovi ulici in na večer koncerta pri blagajni. Besedilo skladb po 10 vin. izvod istotam.

Besedilo.

Predla je, predla, Katrica volno,
žalost polnila srce je bolno.
Fant je spomladi na vasi zaukal,
čez rožmarin je v izbo pokukal.
Vtrgal najlepši nagelj je v lehi:
„Pojdi no, Katrica, to niso grehi“!
In ko ponoči vas je zasnila,
rožmarin z okna dekle je vmaknila.
Zjutraj odukal fant je zarana,
greda za njim je bila poteptana. —
Vstavila roka se je predici,
solze so vroče tekle po lici.

Utva.

□ □

Ko bi rosica bilá,
ki zjutraj moj vrtec napaja . . .
Ko bi meglica bilá,
ki tam mi livado naslaja

Ko penica bi bila,
ki zjutraj v studenčku raja!
Tako pa si daleč, daleč ti,
zgubljena za večno mi

J. N. Resman.

□ □

Ptička zapevala v zelenem boru,
slušala deva jo na belem dvoru.

„Ej, ej, ej ti ptičica zala
jeli četrtega bodeš iskala?“

Kaj je povedala, kaj je zapela?
„Da je tri ptičke že, ljubčke imela“.

„Bodem iskala ga, bodem dobila,
z njim kakor z drugimi bodem storila!“

Slušala deva jo in zarudela,
pesmico tako je tudi zapela!

Dragotin Kette.

□ □

16,15
70
210

9 v.
9 B

Deklica, ti si jokala,
ti jokaš brez miru.
Ne obupaj, roža zala,
ljubi, trpi brez strahu!

Ako zdaj teko solzice,
saj v neplodno zemljo ne tekó,
ž njih rodile se cvetice,
ž njih rodil se vened sreče bó.

Deklica, ti si jokala,
ti jokaš brez miru.
Ne obupaj, roža zala,
ljubi, trpi brez strahu!

F. Levstik.

□ □

Imel sem ljubi dve,
a eno sem izgubil,
naj bo, pa bom odsle
srčneje drugo ljubil.

Pozabil bom oj te dekle,
a tebi, tebi domovina
srce poklanjam vse,
ti ljuba zdaj edina.

L. Habětov.

□ □

Solnce sije, zeleni livada,
gre moj dragi in mi nese cvetje —
Dež prši in kalna voda dere,
voda pravi, da ne bo ga k meni.
Jaz pa hočem dragega imeti,
ki pogosto k meni bi zahajal.
Vsako leto, v letu slednji mesec,
in vsak teden in vsak dan prebeli,
slednjo sladko uro in minuto.
Takega bi dragega ljubila.

Iz bosanskega perivoja. Cv. Golar.

□ □

Kregata se baba in devojka
za Ivana, mladega pastirja.
Baba pravi: „Moj je lepi Ivan!“
A devojka: „Moj je lepi Ivan!“

Baba hrani troje veder vina,
a devojka — vrtec samih rožic . . .
„K babi grem, da ji popijem vino,
a devojko ljubim, dokler diham.“

Iz bosanskega perivoja. Cv. Golar.

□ □

Zapel bi pesem žalostno;
a sam ne vem komu?
Zakopal bi jo v dno srca,
a ni pred njo mirú.
Izročil bi jo rad solzam,
pa se boji solzá,
izdihnil bi jo v težek vzdih,
pred njim mi vstrepeta.

Že vem, že vem, kaj ž njo storim.
v samotni pojdem gozd.
Zapojem in izpojem jo
in ž njo srca bridkost.
In kdor bo mimo gozda šel
in slišal šum dreves,
poreče: „Pesem žalostna,
prežalostna zares!“

Silvin Sardenko.

□ □

Sameva v vrtu samostanskem lipa,
sloni pod lipo star menih,
v naročje mu dišeče cvetje vsipa
pomladne sape mehki dih.

Obstati ni mi bilo v celi tesni
med stenami tam štirimi;
prišel sem ven, roko poljubit Vesni,
kako srce se širi mi.

Zaman, zaman, dišeče cvetje,
ki zdaj se name vsulo je,
to cvetje mojih mladih let je,
ki brez sadu minilo je.

Narjan Pretko.

□ □

Mrzeča je zunaj trda noč
in brije vihra besna,
a tukaj pri tebi raj cvetoč,
ljubezni dehteča vesna.

Bila je daljna, težka pot,
privedla te vendar je k meni,
saj čaka te dragec plačilo nezgod,
poljubi moji ognjeni.

Beži pred burjo megel roj,
drhti planina, dolina;
tu v izbi temi vlada pokoj,
ljubezni sladka tišina.

Jos. Freuensfeld.

□ □

Mlad junak po vasi jezdi
in klobuk po strani nosi,
za klobukom tri peresa:

Prvo — solnce, žarko, zlato,
drugo — jasna mesečina,
tretje — rosa, čista, hladna.

Solnce zlato za sirote,
mesečina za popotne,
in za njive hladna rosa.
Njive pa so za pšenico,
a pšenica za kolače,
a kolači za devojke,
a devojke za junake.

Iz bosanskega perivoja. *Cv. Golar.*

□ □

Nekaj opomb k skladbam.

1. „*Katrica*“, moški zbor Vašilija Mirka. Vsebina Katrice je slična on Gregorčičevega „Izgubljenega cveta“. Mirkova skladba udari parkrat prav fantovsko na narodno struno, ni prelahka, pa lepa in vredna truda.

2. Mešana zbor „*Ko bi rosica bila*“ in „*Ptička*“ štejemo med starejše skladbe našega plodovitega Emila Adamiča. Prva prednaša tri lepo stopnjujoče želje in zaključí s temnim, resigniranim koncem moškega zbor; druga je poreden, šegav in živahen zbor, jako primeren Kettejevem besedilu.

3. Pavčičeva „*Deklica, ti si jokala*“ je priprosta, v narodnem tonu zložena pesmica, ki vsled svoje ljubkosti mora ugajati. Nič manj hvaležni ne bodo poslušalci za lepo dr. Ipavčevo „*Imel sem ljubi dve*“.

4. Adamičev ženski dvospjev „*Solnce sije, zeleni livada*“ je navzlic priprostosti polifon, sloneč na doslednih imitacijah glasov, vendar lahek in ljubek. Naj nam Adamič takih še podari!

5. Besedilo moškega zbor istega skladatelja „*Kregata se baba in devojka*“ je vzeto iz Golarjevega „bosanskega perivoja“. To je ciklus pesmi, k jih je svojčas priobčeval leposlovni list „Ljubljanski Zvon“ in imajo vpletene jugoslovanske narodne motive: Adamič se je cikla lotil in že po večini pesmic uglasbil za moške, mešane in ženske zборе. „*Bela breza se zdramila*“ je znana in natisnjena v „Novih Akordih“, v sobotnem koncertu pride na vrsto „*Kregata se baba in devojka*“, eden najoriginalnejših Adamičevih zborov sploh, dokaj težaven, ker je treba glasovne samostojnosti in dosti živega prednašanja. Zlasti šaljivi ton srednjega dela pride do veljave le, če se prednaša jako živo. Kontrast prepiru med babo in devojko tvori globoko pristrčen konec. Upamo, da se posreči!

6. Samospjev je zastopan po Stanko Premrlovi otožni „*Zapel bi pesem žalostno*“, po jako čuvstvenem „*Menihu*“ pokojnega dr. Benj. Ipavca in po Prelovčevi „*Mrzeča je zunaj trda noč*“.

7. „*Mlad junak po vasi jezdi*“. Skladba prav jugoslovanskega značaja z originalnim altsolom brez spremljevanja zbor. Skladatelj uporablja dvojni trojni in četverni kontrapunkt seveda priprosto, kakor se spodobi in prilega narodnemu bosanskemu besedilu. Hkratu je konec zbor kanon v oktavi, menda prvi v slov. zborovski literaturi.

VELETRGOVINA
FELIKS URBANC

PRIPOROČA VELIKO IN LEPO ZALOGO

MANUFAKTURNEGA,
PLATNENEGA IN
SUKNENEGA
BLAGA.

— CENE NIZKE! —

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

priporoča veliko zalogo
moške in
damske konfekcije
po priznani
nizkih cenah.

Za
jesen in zimo

priporoča tvrdka

Gričar & Mejač

v Ljubljani

Prešernova ulica št. 9

svojo bogato zalogo

izgotovljenih oblek za gospode
in dečke .:

ter mične novosti

v konfekciji za dame in deklice.

F. L. Popper čevlji

za gospode in gospe so nogam
najbolj priležni, lični in najboljše
kakovosti. Naprodaj samo pri

JULIJI STOR, Ljubljana

Prešernova ulica št. 5.

Goysserski čevlji za turiste, higijenični
čevlji za otroke in Lawn-tennis-čevlji.

